IN MEMORIAM

ŽELJKO BRKANOVIĆ

(1937. — 2018.)

Srijeda, 4. prosinca 2019., 20 sati

Hrvatski glazbeni zavod
Gundulićeva 6-6a, Zagreb

CANTUS | 75 HDS 2020. | GRAD ZAGREB

Program

***Nimtyros,* za flautu i gitaru**
Nimfe
Satyros
Dani Bošnjak, flauta
Viktor Vidović, gitara

***Suita Mediterana*, za gitaru solo**
Jota
Siciliana
Croatiana
Viktor Vidović, gitara

***Figurice*, ciklus pjesama za mezzosopran i klavir**
Figurice
Snočka kesno
Cuzek
Ivana Srbljan, mezzosopran
Zrinka Ivančić Cikojević, klavir

***Per quattro,* za flautu, obou, klavir i kontrabas**
Dani Bošnjak, flauta
Branko Mihanović, oboa
Zrinka Ivančić Cikojević, klavir
Dubravko Palanović, kontrabas

***Sentimentalni valcer*, za klavir**
Zrinka Ivančić Cikojević, klavir

***Siciliana,* za klavir i gudače**
Zrinka Ivančić Cikojević, klavir
Gudački ansambl Acoustic Project

***Con variazione,* za gudače**
Andante ma non troppo
Allegro
Gudački ansambl Acoustic Project

Gudački ansambl Acoustic Project

Violine
Marco Graziani, koncertni majstor
Teodora Sucala Matei
Zvonimir Krpan
Davide Albanese
Val Bakrač
Ivo Jukić
Marija Bašić

Viole
Aleksandar Jakopanec
Tvrtko Pavlin

Violončela
Zita Varga
Oliver Đorđević

Kontrabas
Dubravko Palanović

Željko Brkanović (1937. – 2018.)

„Mislim da nisam tradicionalist, bar ne u onom smislu kako to neki tumače. Međutim, ako se time misli da je danas ipak dobro ono što je lijepo, onda se s time slažem", rekao je 1982. Željko Brkanović (u razgovoru s Jagodom Martinčević za *Vjesnik*), pojašnjavajući poziciju svojega stvaralaštva unutar suvremenih glazbenih kretanja. Svrstavan početkom osamdesetih godina prošloga stoljeća među autore tradicionaliste vjerne klasičnome naslijeđu koji koketiraju s avangardom, zadržao je sličnu poziciju i početkom ovoga stoljeća, kada su kao glavne značajke njegova stila isticani klasični oblici ispunjeni romantičnim senzibilitetom i iskazani suvremenim skladateljskim jezikom. Sâm skladatelj smatrao je melodijski protok savršenstvom glazbenoga izražavanja, te za svoj izričaj isticao važnost nalaženja novih boja u okviru postojećeg instrumentarija i posezanja za klasičnim oblicima i postupcima koje interpretira na vlastiti način, dopuštajući si i odlazak u aleatoriku.

„Ne mislim da sam mnogo mijenjao skladateljski stil. Uvijek sam pisao onako kako sam osjećao – tu liniju vodio sam dosljedno i tražio sam najjednostavnija rješenja da se jedna glazbena misao prirodno poveže uz drugu. Možda su sredstva više puta bila različita. (...) Dva su osnovna punkta nepromijenjena, u prvom redu forma. Ona može biti bilo kakva, ali osjećam da je ona glavni kostur u kojemu se kreće sva moja imaginacija. Drugo je boja – harmonija. Nastojim da moje harmonije dadu što raskošniju paletu boja koja često dominira iznad svih drugih elemenata", pojasnio je skladatelj svoja načela u povodu autorskoga koncerta prigodom 70. rođendana (u razgovoru sa Sanjom Racom za programsku knjižicu koncerta održanog 13. prosinca 2007., HDS / Cantus).

Rođen 20. prosinca 1937. u Zagrebu, Željko Brkanović počeo se ozbiljnije baviti skladanjem početkom sedamdesetih godina 20. stoljeća, nakon što se zaposlio na ondašnjoj Radioteleviziji Zagreb kao glazbeni urednik, producent i dirigent Umjetničkog

programa. Osim što je zaslužan za brojne snimke djela hrvatskih autora pohranjene u arhivu današnjeg HRT-a, ondje je je počeo pisati glazbu za radiodrame, a svoje prvo veće djelo – *Prvi gudački kvartet* - napisao je 1974., i to zahvaljujući sustavnoj poduci iz kompozicije svojega oca, skladatelja Ive Brkanovića. Otac ga je naučio i instrumentaciji, budući da mu je često pomagao oko instrumentiranja i aranžiranja njegovih djela (primjerice, balet *Heloti;* mnogo kasnije dovršio je očev oratorij, *Missa profana Croatica*, za što je dobio diskografsku nagradu *Porin* 1996.). Iako se u prvome redu školovao za pijanista, završivši studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Svetislava Stančića 1963. (pa je jedno vrijeme i nastupao kao pijanist te honorarno radio u opernom studiju Milana Sachsa), daljnje školovanje ipak je posvetio kompoziciji, stekavši u međuvremenu i dirigentsko iskustvo na Akademiji Chigiana u Sieni (1965.) te na angažmanima u splitskom i zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu. Upisao je studij kompozicije u klasi Tome Proševa na Fakultetu muzičkih umetnosti u Skoplju, diplomiravši 1979. godine. Osim kod oca, usavršavao se i u Stuttgartu na Visokoj školi za glazbu, kao stipendist njemačke službe za akademsku razmjenu DAAD te, u akademskoj godini 1987./1988., u studiju za elektroničku glazbu pod mentorstvom Erharda Karkoschke. To je iskustvo ocijenio kao ne osobito uspješno s obzirom na to da ga je više privlačio živi zvuk, no zabilježeno je da je njegov mentor 1991. godine rekao kako se glazba Željka Brkanovića temelji na „majstorskom svladavanju tradicionalne skladateljske tehnike. Osobito sam zapazio diferenciranu upotrebu instrumentacije, koja - poradi iznenadnih obrata - čini njegova orkestralna djela vrlo zanimljivima. Isto tako, formalna struktura i logično vođenje linija djeluju uvijek uvjerljivo" (iz programske knjižice za autorski koncert Željka Brkanovića 2007., HDS / Cantus).

Poticaj za skladanje dobio je i od svojih prijatelja glazbenika, kojima je posvećivao djela: primjerice, za pijanista Vladimira Krpana napisao je *Tonalnu sonatu* 1977. godine, a za violončelista Marijana Jerbića 1979. napisao je *Recitativ, ariju i...*, koju je glazbenik praizveo uz pijanisticu Pavicu Gvozdić. Tu je praksu nastavio tijekom cijeloga stvaralaštva, blisko surađujući s prijateljima i kolegama: „Najsretniji sam onda kad shvatim da umjetnik misli potpuno jednako kao i ja. Tada sam siguran da

će izvedba biti dobra, jer se interpret na neki način poistovjetio s autorom. Dosta solističkih djela pisao sam za određene umjetnike ili sam pri radu mislio na njih i njihove mogućnosti" (iz razgovora sa Sanjom Racom za programsku knjižicu autorskog koncerta 2007., HDS / Cantus).

Stvorio je raznolik opus s više od sedamdeset djela: orkestralnih, među kojima dominira više koncerata za klavir, te za violinu odnosno violinu i violončelo, a tu su i skladbe za tamburaški te mandolinski orkestar; komornih (brojem i najzastupljenijih), za raznolike sastave, od gudačkoga kvarteta do kombinacija poput engleskog roga i harfe; solističkih za klavir, harmoniku, orgulje, gitaru..., vokalnih – solo pjesama i zborova te scenskih djela, među kojima je obrada *Intermezza* iz očeve opere *Ekvinocij* i vlastita opera *Marc-Antoine de Dominis*, kao jedno od posljednjih velikih ostvarenja koje je napisao.

Istodobno je bio aktivan i kao pedagog: od 1980. godine bio je docent kompozicije na Muzičkoj akademiji u tadašnjem Titogradu (danas Podgorici) u Crnoj Gori, gdje je utemeljio teoretsko-kompozicijski odjel, a od 1983. do umirovljenja 2008. godine bio je profesor teorijskih predmeta i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, odgojivši danas istaknute skladatelje, među kojima su Viktorija Čop, Mirela Ivičević, Ivan Končić, Domagoj Kresnik, Ivan Josip Skender, Tibor Szirovicza i Dubravko Palanović. I nakon umirovljenja nastavio je raditi sa studentima kao *professor emeritus*, pa je od 2011. godine kompoziciju predavao i na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Za života su mu objavljena tri samostalna autorska albuma: *Ars Croatica* (HDS, Croatia Records, HRT, MBZ, 1996.), *Željko Brkanović: Koncertantna djela* (Cantus, HDS, HRT, 2002.) te *Moj treći CD* (Cantus, 2009.).

Njegov skladateljski, pedagoški, dirigentski i producentski rad ovjenčan je s više uglednih nacionalnih nagrada; među njima su godišnja nagrada *Vladimir Nazor* za autorski koncert u povodu 65. životne obljetnice (2002.) te nagrada *Porin* za životno djelo (2014.). Djelovanje Hrvatskoga društva skladatelja obilježio je ne samo kao redoviti član već i kao dopredsjednik od 2000. do 2004. te predsjednik do 2008., nakon čega je izabran za počasnog člana.

Skladbu ***Nimtyros,*** za flautu i gitaru, Željko Brkanović napisao je 2004. godine sjedinivši u njezinu naslovu nazive dvaju stavaka, *Nimfe* i *Satyros,* a time i kontrastno načelo samoga djela koje neizbježno asocira na *Preludij za faunovo poslijepodne* Claudea Debussyja. Prema riječima skladatelja u povodu praizvedbe na Glazbenoj tribini u Puli 2007., djelo u dvije različite situacije predstavlja dva različita lika iz starogrčke mitologije spojena u jedno, odnosno „odnos virtualnog ženskog bića nimfe, neobično ženstvenog, i isto tako nestvarnog satira, koji se odlikuje muškošću, ali i nesigurnom pohotljivošću. Stoga se uzdaje u svoj aulos s kojim se poistovjećuje. Sugestivnim pjevom aulosa nastoji nadoknaditi svoje nedostatke" (Željko Brkanović, katalog Glazbene tribine Pula, 2007.). *Nimtyros* su praizveli flautist Dani Bošnjak i gitarist Edin Karamazov.

Suita Mediterana jedna je od najizvođenijih skladbi Željka Brkanovića, a nastala je 1990. na narudžbu Osorskih glazbenih večeri. Iste je godine na tom festivalu brazilska gitaristica Maria Livia Sâo Marcos praizvela stavak *Siciliana*, a cijela suita mogla se prvi put čuti 24. ožujka 1991. na University of Southern Mississippi, kada ju je izveo Miroslav Lončar. Djelo u tri stavka, *Jota, Siciliana* i *Croatiana,* koristi plesne idiome poznate nam iz mediteranskoga podneblja. *Jota* u pet-osminskoj mjeri naglašava plesni pokret „tokatnim karakterom", a kontrastira joj polagana *Siciliana* specifičnog ritamskog protoka, koja na trenutke djeluje kao improvizacija na motive iz središnjega stavka glasovitog *Concierta de Aranjuez* Joaquína Rodriga. *Suitu* zaključuje virtuozna *Croatiana,* u koju skladatelj uključuje materijal iz prvoga stavka, postižući gustoću teksture, ali i cjelovitost skladbe.

Figurice, ciklus pjesama za glas i klavir na kajkavsku liriku nosi naslov prema pjesmi iz zbirke *Kipci i popevke* Dragutina Domjanića, pa i uglazbljuje istoimenu pjesmu. Ostale dvije su *Snočka kesno* na stihove Vere Herjavec i *Cuzek* na stihove Mihovila Pavleka Miškine; sve tri čine cjelinu sazdanu po načelu kontrasta. Uz glas koji sugestivno iznosi stihove ovisno o ozračju pojedine pjesme, skladatelj je dao oduška klavirskoj komponenti kao tumaču značenja i događaja stihova: porculanske figurice, „par iz porculana", koje oživljavaju na prašnjavoj polici, ljubavnu

čežnju te dogodovštine jednog ždrebeta. Slike iz pjesama, kako skladatelj objašnjava, „kaleidoskopski promiču pred nama kao svojevrsna povorka". Ciklus su na Glazbenoj tribini u Opatiji 1993. praizveli Sofija Ahmed i Darko Domitrović.

Dragutin Domjanić: ***Figurice*** (iz zbirke *Kipci i popevke*, elektroničko izdanje izvornika objavljenog 1922., Digitalizirana zagrebačka baština, Knjižnice grada Zagreba)

Dama s kavalirom,
Par iz porculana,
Svetlo se glediju
V zadnjem ognju dana.

On se nekak srami,
Ona je koketa,
Čas su predi išli
V taktu menueta.

Valjda su si šteli
Čisto malko stati
I povedat nekaj,
Kaj ni smeti znati.

On je jošće hotel
Zebrati se malo,
Ona se pogledat
Na kamin v zrcalo.

Klavesen je zaspal,
Dišala rezeda.
Ali kaj najenput
Lica su tak bleda?

Zgasile se oči,
Ni već smeha bilo.
To je samo sunce
Za bosket se skrilo.

Vse je v kmicu zašlo:
Park i ogenj dana.
Park je bez življenja
Par iz porculana.

Vera Herjavec: *Snočka kesno*
(stihovi preuzeti iz partiture)

Snočka kesno mesec svetli
Ja nis mogla spati,
Stiha se je spominala z japom
moja mati.

Vzamož bi me radi dali
Svate bi mi zbrali
Da te čekam moj lubljeni
Oni nisu znali.

Stiha dojdi dragi
Kak vu oni stari cajti
Gda smo se skrivečki
Pod oblokom znali najti.

Obloček je kmica skrila
I vrtek vu cvetju.
Kam si prešel ti moj dragi
Vu tem tujem svetu.

Ak ne dojdeš moj lubljeni
Doma do jeseni
Gdo znaj kaj se more
Sega pripetiti meni.

Stiha dojdi dragi
Kak vu oni stari cajti
Gda smo se skrivečki
Pod oblokom znali najti.

Mihovil Pavlek Miškina: *Cuzek*
(stihovi preuzeti iz partiture)

Cuzek, cuzek, al bi se rital,
Da je tebi ziti van
Ze te stare kmične štale,
Gde si pavuk prede tran.

Ti bi letel kak tica
Po dvorišču gdje je plot,
El bi mogel prelo najti,
Kaj bi skočil još na plot.

Kak si skakal celo leto,
Dok je bilo toplo, prah,
Sakoga si kuta našel,
Neje tebe bilo strah.

Tam si rital, praha digal,
Srdil cucke saki čas,
Vsi su na te viku zdigli
Velki, mali, crni, beli,
Vu jen glas.

Al ve ti zima ne da,
Al ve je žmehki oglavnik,
na njeg si zapet bogec
kak ti da si z gmajna bik.

Al vre dojde nazaj leto,
zraste trava, cvel bo cvet,
Ti na pašu onda pojdeš,
Onda bode tebi svet.

Skladbu ***Per quattro***, za flautu, obou, klavir i kontrabas praizveo je ansambl Acoustic Project u Grožnjanu 2008. godine, u sklopu 45. Glazbene tribine Pula. Upravo je jedan od osnivača ansambla, Dubravko Palanović, tada pri kraju studija kompozicije u klasi Željka Brkanovića, svojemu profesoru predložio da napiše skladbu za taj nekonvencionalan i promjenljiv komorni sastav. Oduševljen prvim nastupom ansambla, Željko Brkanović ubrzo se prihvatio posla: „Djelo sam koncipirano dvostavačno, ali kao jednu cjelinu. Moram priznati da je to meni najmilija forma u zadnje vrijeme. Početak sam dosta aleatorično koncipirao te započeo solo kadencom kontrabasa. U najdubljoj lagi kasnije se priključuje flauta te isto tako u dubokoj lagi nakon nekoliko taktova nastupa i oboa. To zajedničko ritmizirano 'prskanje' šesnaestinki u sva tri instrumenta prekida klavir akordičkom i jednoličnom pulsacijom. U prilično brzom tempu izmjenjuju se solistički nastupi svih četiriju instrumenata te briljantnim pasažama dovode do *fortissima* u zajedničkom oktavnom zvuku. Klavir je nosilac te čvrste pulsacije, ali i kasnije u dugim *legato* pasažama podupire duge i izdržane tonove ostalih solista. Tako kroz slobodnu aleatorijsku progresiju klavir sada kao glavni

nositelj zbivanja priprema kroz akordičko jednoliko gibanje drugi, polaganiji i ekspresivniji dio kompozicije. On sad postaje bazična linija na koju se reljefno nadodaju prvo oboa te flauta i naposljetku kontrabas. Kroz flagoletne tonove nastojim dobiti posebnu boju, tj. ugođaj koji će odgovarati zadanoj situaciji. U tom nastojanju sve me vodi u jednu ostinato-stukturu koju postupno preuzimaju svi instrumenti i ona se dosljedno provodi do kraja kompozicije. Sam kraj jedno je smirenje, zapravo koral izgrađen i proširen od navedene ostinato-strukture." (Željko Brkanović, 2008.)

Sentimentalni valcer, za klavir, nastao je 2003., te kronološki zauzima pretposljednje mjesto u nevelikom, ali dojmljivom opusu Željka Brkanovića za solo klavir, koji čini pet skladbi, a koji je započela antologijska *Tonalna sonata* 1977. *Sentimentalni valcer* iskazuje skladateljevu brigu za tečnost glazbenoga protoka, u ovome slučaju na podlozi trodobnog plesnog pokreta, koju autor ispunjava razrađenom kontrapunktskom građom i raskošnim klavirskim slogom koji priziva istovrsna ostvarenja romantičarā.

Siciliana, za klavir i gudače, nastala je kao samostalna skladba 1998., kada su je, na 35. Međunarodnoj glazbenoj tribini u Opatiji, praizveli pijanistica Katarina Krpan, za koju je i napisana, i Zagrebački solisti. Koristeći sedam-osminsku mjeru u polaganome protoku, skladatelj je postigao određeni nemir u kontinuitetu pulsacije, istodobno ravnomjerno izmjenjujući građu klavira i gudača po uzoru na načelo solo-tutti. Dvije godine poslije, Živko Ključe, tadašnji ravnatelj Mostarskog simfonijskog orkestra, naručio je od Željka Brkanovića djelo za klavir i orkestar koje se trebalo praizvesti u sezoni 2003./2004. u povodu 50. obljetnice rada toga orkestra. Skladatelj je ispunio narudžbu, uvrstivši na mjesto središnjeg, polaganog stavka *Sicilianu.* No, u međuvremenu je Mostarski simfonijski orkestar prestao s radom, te se djelo, naslovljeno *Mostarski koncert za klavir i orkestar*, prvi put u cijelosti izvelo tek 17. studenoga 2017. godine na koncertu u povodu skladateljeva 80. rođendana, u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Solist je bio pijanist Bruno Vlahek uz Zagrebačku filharmoniju i dirigenta Davida Danzmayra. U razgovoru s Branimirom Pofukom uoči koncerta,

skladatelj je otkrio kako ga je za *Sicilianu* nadahnuo *Klavirski koncert u A-duru, KV 488* Wolfganga Amadeusa Mozarta. Bilo je to ujedno jedno od posljednjih pojavljivanja Željka Brkanovića u javnosti prije negoli nas je zauvijek napustio 7. lipnja 2018.

***Con variazione**,* za gudače, dvostavačna je skladba iz 2001. godine, o kojoj je skladatelj zapisao: „Osnovna je ideja realizacija odnosa diviziranog i ujedinjenog zvuka gudača. U prvome dijelu, kroz raspršeni divizirani *spiccato*, razabiru se temeljni obrisi svojevrsnoga korala koji će se u potpunosti javiti tek kasnije u drugom dijelu kompozicije. Njega kao kantilenu u kontrapunktičkom odnosu donose violina solo i prve violine. Inače, drugi dio kompozicije građen je na jasnoj, čvrsto ritmičkoj pulsaciji, a svi tematski materijali proizašli su iz osnovnog korala koji se javlja varirano. Stoga naslov *Con variazione* znači obratno — kroz male motivičke strukture postupno se formira tematski materijal." Skladbu su na svečanom otvaranju 48. Glazbene tribine u Opatiji 2012. izveli članovi Komornoga studija Zagrebačke filharmonije.

U dobi od samo sedam godina **Dani Bošnjak** otkrio je svoj medij izražavanja. Počevši 1972. godine svirati flautu, točno 22 godine kasnije titulom magistra zaokružio je svoje službeno studiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. No time, dakako, nije završilo Bošnjakovo daljnje usavršavanje. Put ga je vodio prema istraživanju starih instrumenata i ostalih srodnika flaute, te je tako Bošnjak instrumentalist na staroj flauti, tzv. *flauti traverso* te *flauti dolce*. Zanimanje za ranu glazbu rezultiralo je angažmanom u Hrvatskom baroknom ansamblu, specijaliziranom za povijesno osviještene izvedbe, ali i u ansamblu Responzorium, specijaliziranom za izvođenje glazbe 15. i 16. stoljeća na autentičnim instrumentima. Bošnjak je član Zagrebačke filharmonije te stalni suradnik nekoliko renomiranih ansambala, poput Varaždinskog i Zadarskog komornog orkestra, Zagrebačke opere, a osobito se ističe njegovo članstvo u Zagrebačkom puhačkom ansamblu, kao i rad u Cantus Ansamblu, jedinom hrvatskom stalnom ansamblu za suvremenu glazbu. Ostvario je vrlo uspješnu suradnju s pijanistom Davidom Gazarovim te lutnjistom i gitaristom Edinom Karamazovim. Svestranost Danija Bošnjaka – koja se ogleda u okretanju ranoj, ali i suvremenoj glazbi – odvela ga je i u područje *jazza* i latinoglazbe, a član je i Acoustic Projecta, jedinog *crossover* sastava takve vrste u Hrvatskoj.

Viktor Vidović rođen je 1973. godine u Karlovcu. Prvi samostalni koncert održao je kao dvanaestogodišnjak, a godinu kasnije već osvaja prva mjesta na natjecanjima Hrvatske i bivše Jugoslavije. U dobi od 14 godina upisuje Konzervatorij u Ženevi u razredu Marie Livie Sao Marcos pod čijim vodstvom osvaja prvu nagradu na Međunarodnom natjecanju glazbenih umjetnika (CIEM) u Ženevi kao najmlađi pobjednik u povijesti natjecanja, nagradu *Villa Lobos* te nagradu za posebnu glazbenu interpretaciju *Patek Philippe*. Konzervatorij u Ženevi završava u dobi od 16 godina, nakon čega upisuje studij na salzburškom Mozarteumu, gdje u razredu profesora Matthiasa Seidela stječe stupanj magistra umjetnosti. Za posebna umjetnička dostignuća i uspjehe tijekom studija dobiva nagradu *Franz Kossak* te nagradu austrijskog Ministarstva kulture. Godine 1995. prima posebnu nagradu za

interpretaciju suvremene glazbe na Međunarodnom glazbenom natjecanju u Templinu. Polazi majstorske tečajeve Lea Brouwera, Eliota Fiska, Davida Tannenbauma i drugih velikih umjetnika. Kao finalist međunarodnog natjecanja gitarista *Rene Bartoli* u Francuskoj 2000. godine, nagrađen je i posebnom nagradom publike. Iste godine završava poslijediplomski studij na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu profesora Darka Petrinjaka. Bilježi nekoliko stotina zapaženih koncerata u prestižnim dvoranama diljem svijeta. Kao solist nastupao je uz pratnju eminentnih orkestara, između ostalih sa Zagrebačkim solistima, Zagrebačkom filharmonijom, Orkestrom Romanske Švicarske, Moskovskom filharmonijom i Štutgartskom filharmonijom. Ostvario je veći broj tonskih zapisa i koncerata u duetu sa sestrom Anom Vidović, uglednom gitaristicom. Autor je stotinjak skladbi za gitaru i druge instrumente, kao i brojnih transkripcija. Objavio je trinaest nosača zvuka (za nakladnike kao što su REM, Musica Helvetica, Croatia Records i Aquarius Records) te velik broj video zapisa. Višekratni je dobitnik glazbene nagrade Porin. Radi kao profesor gitare u Glazbenoj školi Karlovac, a od 2000. do 2002. honorarno je predavao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Uz koncertnu djelatnost održava majstorske seminare.

Mezzosopranistica **Ivana Srbljan** nakon studija teorije glazbe završava studij pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2014. je članica solističkog ansambla Opere Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci. Operni repertoar uključuje uloge: Carmen, Dalila, Adalgisa, Charlotte, Didona, Cherubino, Giulio Cesare, Cornelia, Fenena, Meg Page, Maddlena, Bersi, Stephano, Olga i mnoge druge. Pored klasičnog opernog repetroara, njeguje koncertni repertoar i aktivno izvodi suvremenu glazbu. Od profesionalnih suradnji se izdvajaju nastupi sa Zborom i Simfonijskim orkestrom HRT-a, sa Zagrebačkom filharmonijom, sa Zborom i Simfonijskim orkestrom RTS-a, sa Hrvatskim komornim orkestrom, s Cantus Ansamblom, s Panonskom filharmonijom, Jyväskylä Sinfonia, I Solisti Veneti, Wiener Concert-Verein orkestrom u Musikvereinu u Beču, te nastupi na najznačajnijim hrvatskim festivalima (Muzički Biennale u Zagrebu, Osorske glazbene večeri, Dubrovačke ljetne

igre, Splitsko ljeto, Festival sv. Marka, Riječke ljetne noći), kao i gostovanja u Sloveniji, Srbiji, Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj, Italiji i Finskoj. Od nedavnih značajnih projekata izdvaja se izvedba Carmen u Pulskoj Areni 2019.

Zrinka Ivančić Cikojević (Zagreb, 1982.) s glazbenom naobrazbom počinje već s pet godina u Zagrebu, gdje je maturirala i završila srednju glazbenu školu u razredu profesorice Blanke Podreke. Nakon završetka studija klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu prof. Damira Sekošana, završava i magisterij kod prof. Vladimira Krpana te nastavlja usavršavanje u Italiji u razredu prof. Franca Scale. Dobitnica je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, nagradâ Ferdo Livadić i Darko Lukić te prvih nagrada na međunarodnim natjecanjima u Moncalieriju i San Bartolomeu. Laureatkinja je brojnih domaćih i međunarodnih natjecanja koja su joj omogućila nastup na uglednim glazbenim festivalima diljem Europe, gdje je svirala niz zapaženih solističkih recitala i privukla pozornost kritike i publike. Nastupala je kao solistica uz pratnju svih uglednijih hrvatskih orkestara i ansambala – Zagrebačke filharmonije, Hrvatskoga komornog orkestra, Simfonijskog orkestra HRT-a, Dubrovačkog simfonijskog orkestra, Zagrebačkih solista, Zagrebačkog kvarteta, Cantus Ansambla, kvarteta flauta 4Syrinx, Gudačkog kvarteta Porin i drugih. Posljednjih nekoliko godina profilirala se kao vrsna komorna glazbenica i surađuje s najboljim domaćim i inozemnim solistima. Snimala je za Hrvatski radio i za Croatia Records te je nekoliko puta sudjelovala u glazbenim programima Hrvatske televizije. Zaposlena je kao viša umjetnička suradnica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Oboist **Branko Mihanović** diplomirao je obou 1976. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te 1978. na Staatliche Hochschule für Musik u Freiburgu (razred prof. Heinza Hollingera). Osvojio je brojne nagrade i priznanja. Kao solist nastupio je uz brojne orkestre (Zagrebačka filharmonija, Slovenska flharmonija, Slovačka filharmonija, Orquestro sinfonica Simon Bolivar, Sacramento Chamber Orchestra, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački

solisti i drugi). Bogato iskustvo u komornom muziciranju stekao je kao član Zagrebačkog puhačkog trija, Ansambla Musica viva, Hrvatskog baroknog ansambla, Hrvatskog komornog okteta, Ansambla Musica da camera, Zagrebačkog puhačkog ansambla. Rad u svim zagrebačkim orkestrima zamijenio je profesurom na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2001. godine. Od 2005. do 2011. godine bio je ravnatelj Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Umjetnički je ravnatelj Osorskih glazbenih večeri.

Skladatelj i kontrabasist **Dubravko Palanović** (r. 1977.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u rodnome Zagrebu 1999. kontrabas u razredu Josipa Novosela, a 2008. kompoziciju u razredu Željka Brkanovića. Bio je član renomiranoga međunarodnoga Omladinskog orkestra Gustav Mahler (pod ravnanjem Caludija Abbada), a trenutačno profesionalno djeluje u Zagrebačkoj filharmoniji. Osnivač je ansambla Acoustic Project u kojem sklada, aranžira i svira zajedno s vrsnim hrvatskim glazbenicima, većinom članovima Zagrebačke filharmonije. Skladao je za ugledne ansamble, među ostalima za Zagrebačke soliste, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Salzburšku komornu filharmoniju, Moskovski simfonijski orkestar, Cantus Ansambl, Zagrebački puhački ansambl, Varaždinski komorni orkestar i Zadarski komorni orkestar. Osvojio je niz nagrada za svoje skladbe, među kojima je i 2. nagrada (1. nije dodijeljena) na natjecanju Reinl-Stiftung u Beču 2004. godine, za skladbu Muzika za gudače i marimbu. Dobitnik je i nagrade za najbolju umjetničku skladbu hrvatskog autora Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskoga 2007. godine, za skladbu Koncertna uvertira, Rektorove nagrade za skladbu *Emphates* za gudače, izvedenu na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. godine, kao i 3. nagrade na međunarodnom skladateljskom natjecanju *Maurice Ravel* za skladbu *Doloroso*. Njegove skladbe izvode se na festivalima kao što su Svjetski dani glazbe Međunarodnog društva za suvremenu glazbu, Muzički biennale Zagreb, Moskovska jesen i drugi. Skladbe su mu objavljene na nosačima zvuka Zagrebačkoga puhačkog ansambla, Kvarteta Papandopulo, Zagrebačkih solista, ansambala Acoustic Project i Acoustic Project String Ensemble, flautista Danija Bošnjaka i drugima.

Ansambl **Acoustic Project** osnovao je 2008. godine zajedno s kolegama i prijateljima, skladatelj i kontrabasist Dubravko Palanović. Desetak vrsnih glazbenika okupljenih u ansamblu jedinstvena su pojava na glazbenoj sceni. Tijekom djelovanja ansambl je doživio niz transformacija i u postavi glazbenika i u glazbenim izričajima čiji široki glazbeni spektar, od klasike i jazza do folklora, daje jasan pečat prepoznatljivosti u ideji i u izvedbi. Koncertno djelovanje ansambla započeto je ciklusom *Za noćne ptice* u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, a nastavljeno održavanjem niza koncerata na vodećim festivalima u Hrvatskoj (kao što su Osorske glazbene večeri) i inozemstvu. Ansambl često ugošćuje ugledne klasične i jazz glazbenike te s njima ostvaruje vrlo uspješan i raznovrstan program. Godine 2012. Acoustic Project objavio je svoj prvi CD u izdanju Aquarius Recordsa i Morris studija.

Formacija gudačkog ansambla nastaje suradnjom skladatelja i kontrabasista Dubravka Palanovića, idejnog začetnika i voditelja ansambla, i violinista Marka Grazianija, koncertnog majstora. Osim izvođenja standardnih skladbi repertoara gudačkih orkestara, ansambl želi krenuti i u smjeru inovacije, kako programski, tako i izvođački, pa kao i osnovni oblik ansambla eksperimentira s raznim stilovima i glazbenim epohama te izvodi i potpuno nova djela hrvatskih i stranih autora. Članovi ansambla su mladi, no već afirmirani glazbenici i daju snažnu interpretativnu energiju i novi polet ovom projektu. Gudački ansambl svoj je prvi CD *Studio Live* snimio 2018. godine za švedskog izdavača Rocred Production.

Nakladnici:
Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

Za nakladnike:
Antun Tomislav Šaban
Mirjana Matić

Autorica teksta:
Ana Vidić

Lektura:
Mirna Vaupotić Murati

Grafička priprema:
Econik d.o.o., Emil Šimik

Tisak:
New Flyer d.o.o., Zagreb
Zagreb, 2019.

Koncert je ostvaren uz potporu Gradskog ureda za kulturu Grada Zagreba.